

steren til at fastsætte 24 pCt. Jeg har læst i visse Blade, at de 24 pCt. er det ene afgørende Tal, men det er altsaa en Misforstaaelse, som jeg herved retter: det er et Maksimum, indenfor hvilket Ministeren skal holde sig. Der er altsaa intet i Loven, der paabyder ham at sætte Afgiften til 24 pCt.

Det Udbytte, der maatte komme af saadanne Indførselsafgifter, skal ikke anvendes som Bidrag til Statshusholdningen. Jeg ved, at det smerter den nuværende højtærede Finansminister, at der er nogen Indførselsafgift, der skulde gaa hans Næse forbi, men selv om det er mig pinligt at gøre noget, der smerter den højtærede Finansminister, kan jeg dog ikke se rettere end, at det — hvis man vil det, vi for vort Vedkommende vil, nemlig en Beskyttelse af rent midlertidig Karakter for de Erhverv, der skal have den fornødne Tid til at indrette sig efter den nye efter Krigen hidførte Verdenstilstand — ikke vil være rimeligt at lade de Penge indgaa i Statskassen og dermed gøre dem til en Del af det, hvormed Finansministeren regner i sin Husholdning. Derfor foreslaar vi, at det Udbytte, der maatte komme af saadanne Afgifter, skal anvendes til Nedsættelse af Priserne paa danske Varer af samme Art som dem, der er belagt med Indførselsafgift fra Udlandet. Paa den Maade vil man i høj Grad opnaa, hvad man har paastaat er umuligt, nemlig at hindre, at de danske Varer bliver fordyret; man vil tværtimod opnaa, at de bliver billigjort. Jeg har set, at der herom er en Del Misforstaaelse i Venstres Presse, men jeg haaber, at det efterhaanden vil gaa op for den, at der virkelig er Tale om at bruge Pengene ikke efter den højtærede Finansministers sædvanlige Fremgangsmaade, men paa en helt anden Maade: til Billiggørelse af de danske Varer.

Lad os tage et Eksempel, som er meget nærliggende, da vi i Dag beskæftiger os med Skotøjsindustrien. Vi ved, at et Par Støvler, der indføres fra Udlandet, kan indføres for 12 Kr. i Engros-Pris, medens et tilsvarende Par Støvler til dansk Fabrikationspris koster 14 Kr. — dette er ikke tænkte, men nogenlunde rigtige Tal. Hvis vi har fastsat en Indførselsafgift paa f. Eks. 15 pCt., er det 1 Kr. 80 Ø. af

et Par Støvler til 12 Kr., som indføres fra Udlandet. Disse kommer da til at staa i en Pris af 13 Kr. 80 Ø. De danske Støvler billiggøres med de samme 1 Kr. 80 Ø. og kommer derved ned til 12 Kr. 20 Ø. (Afbyrdelse). Nu faar den højtærede Indenrigsminister igen et af sine Latteranfald.

Overfor denne Fremgangsmaade vil der maaske blive indvendt, hvad man jo har indvendt i Udvalget, at der formentlig vil ligge et Varelager her, som man altsaa skulde sælge først til de høje Priser. Dette vil man selvfølgelig kunne imødegaa ved enten forlods at give en saadan Sum, som man jugerede vilde indbringes, til Forudanvendelse paa dette Lager, eller man kan efter Lovforslagets § 6 om Støtte til Industrien tage den nødvendige Sum til Billiggørelse af de Lagre, der maatte findes her, og derefter gaa i Gang med Ordningen og bygge paa det, som den i Praksis vil give.

Betingelsen for saadanne Støtteforanstaltninger maatte naturligvis være, at Publikum sikres. Jeg forstaaer godt, at det er noget, der fremkalder den højtærede Indenrigsministers Latter, thi at sikre Publikum mod Prisfordyrelse har aldrig været Venstres Ønske, naar der var Tale om slige Foranstaltninger. Betingelsen maa efter min Mening netop være, at saadanne Støtteforanstaltninger til Erhvervene ikke misbruges som Støtteforanstaltninger alene for en lille Aktionær- eller Direktørgruppe. Publikum maa sikres imod, at saadanne Afgifter udnyttes af Folk, der ikke retteligt har Krav paa at udnytte dem. Vi er Modstandere af Told i dens almindelige Betydning, netop fordi Tolden giver Læ for en Udbytning, som vi principielt maa være imod, og derfor finder man i § 9 i vort Forslag angivet den Række af Betingelser, som vi mener det nødvendigt at fastsætte for at sikre Publikum de Fordele, der skulde flyde af at give dansk Industri Tid til Tilpasning efter de nye industrielle Forhold i Verden.

Disse Betingelser gaar i Korthed ud paa, at der ikke maa finde Prisforhøjelse Sted, saa længe man har disse Støtteforanstaltninger, at der skal sikres Prisnedsættelse, for saa vidt Forholdene med Hensyn til Raamaterialer o. lign. muliggør